

1854-08-29

AFSENDER

Gertrude Muhle

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Marie Grundtvig dør d. 9.7.1854

Afsendersted:
Nysø

Modtagersted:
Italien

Omtalte personer:
N. F. S. Grundtvig
Titus Schouw
Georgia Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 13 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD

Gertrude Muhle skriver om Marie Grundtvigs død og om Titus Schou, som hun har haft med til bal.

TRANSSKRIFTION

Mappe 13 nr. 18.

Nysø Torsdag den 29de August

Du søde Georgia!

Det er meget upolitisk af dig at skrive Fællesbrevene thi enhver, hvem Brevet ikke directe er adresseret til anser sig ikke for bæret nok og forpligtet nok til at svare paa det, og naar du sender et Fællesbrev til en saa doven Correspondent som Gertrude, er det intet Under, at du maa vente alt for længe paa Svar. Omendskjønt jeg nu slet ikke hører til dem, som disse Breve ere bestemte at læses af, tager jeg mig dog den Frihed at forudsætte en Sympathi mellem os. Jeg ved af Erfaring at naar man er Udenlands bliver man glad for Brev hjemmefra, det være sig fra den graa Kat (billedlig talt) . Denne Længsel efter Breve er det jeg drister mig til at Troe vi begge er i Besiddelse af og det tør jeg jo nok kalde en lille Synopthese og denne Troe er det som giver mig (graa Kat) Mad til atter at henvende et Par Ord til dig, min kjære fortræffelige Cousine. Titus har været herude i 3 Uger og været høist elskværdig – vundet alles Hjerter. Oncel Holsten med hans Døtre var her et Par Dage i den Tid. Han talte meget med Titus og fandt saa meget Behag i ham at han

-2-

bad ham gjentagende Gange om at besøge ham i Fyen. Det har Titus ogsaa i Sinde at gjøre til næste Aar, naar vi besøge Oncel Holsten. Denne sagde om Titus, blandt andet godt: "Man har Fornøjelse af at tale med ham, for han er en dygtig Mand i sit Fag, kan man mærke!" [?] Og jeg fik Titus til at dandse! Han var med os paa Bal hos Grev Knuths og dandsede flinkt, baade Franciaise og Polka m. m. Kammerherreinde Raben hørte jeg sige ved et Middagsbord igaar, at "Rosenørn og den unge Shouw havde været de netteste Herrer paa Ballet" Hvad synes Du?. --- Har du faaet Eilises og mit Brev, adr. Livorno – afsendt for en 6 – 7 Uger siden. Du omtaler det slet ikke i Dit Brev, heller ikke hvad Du sagde til stakkels Frue Grundtvigs Død. Du kan tro, det var en stor Sorg for alle os, der holdt saa meget af hende. Grundtvig med den lille Søn boe nu paa Rønnebeksholm hos Harald, som heldigvis holder meget af Grundtvig, og hos Fransiska Carlsen, hvem det falder meget tungt nu at skulde være bunden og tvungen – hun som altid har ønsket sig al mulig Frihed. – hun har nu paa

Frue Gr.s Bøn, taget sig af Harald

-3-

I kjære lykkelige Mennesker! Hvor jeg dog misunder Eder. I reiste ned til det prægtige Neapel, hvor jeg første Gang trods al min tidligere Fordom lærte at finde Behag i Italiens Nationalsange og i selve Folket. Gjennem dets Sange følte jeg hvilken Rigdom af Poesi og hvilken yndig barnlig romantisk Natur der lever i det Folk. – trods dets Mangel paa Civilisation alle dets spilte eller uanvendte Toner og Kraft, dets Raahed – etc Elise sagde engang (en Nat i Brecia da vi i 5 henrivende smukke nydelsesrige Qvarter, - vandrede om paa en Plads med en Fontaine i Midten med Søjlegange paa alle Sider, belyste af Maanens hemmelighedsfulde Skive) – følgende, som jeg husker, fordi det var ganske overensstemmende med mine Tanker: "Gud har vist udset det Folk paa Grund af dets yndige barnlige Natur, til at opbevare Moderkirken reen og barnlig, saa at alle andre Folk, der haver faaet Christendommen, have faaet den fra den romerske Kirke." Med Hensyn til Italien siger ogsaa Bagger noget meget Smukt: Sandt er da, hvad om jert Land staar fortalt i Eders skønne Sange, "At besjælet er hver Plante hær. At her endnu synlig Guder vandrer, At der dufter her et helligt Skjær, over Eder frem for Andre" – Jeg glæder mig til at høre

-4-

Eder fortælle om Pompei og Herculanium, men næsten mest til det I ville sige om Rom. Naar I kommer ud til Capo di Monte ved Neapel, saa tænk (hvis det er dig muligt) et lille Sekund paa mig naar du ser de prægtige klædte Selskabs Damer i deres Høitidsdragt [som de altid bruger] – der bevæger sig stolt, fordringsfulde hen ad den Kongelige Haves Atlier, Slæbet – dets Kostbare og smukke Kjolen slæbende efter sig og ligeledes naar du møder den huslige, renlige, fornuftige Huusmoder, der er saa nydelig i hele sin Adfærd, og yndig fordringsløs og stille ved al sin daglige Syssel. Jeg vidste virkelig Knap om jeg skulde holde mest af Paafuglen eller Fasanerne, jeg fandt dem begge saa smukke at jeg gjorde ovenstaaende Betragtninger over dem og end ydermere Bevis for at disse 2 Fugle leve paa en særegen Maade i min Erindring, er da at jeg gider gjentaget Bemærkningerne. Jeg gad nu vidst hvad der egentlig interesserer Dig og Skovgaard mest paa Eders Reise. Er det Naturen (ja, for Skovgaard maa det vel være saa -; men for dig G.?) eller at se de forskellige Nationaliststeder, eller blot det Nye, Friske, Usædvanlige ved det bevægede Liv, de mange fremmede Bekjendtskaber, Bryderierne naar disse er lidt morsomme, og Fornøielserne, med Sproget o.m.

[illegible]